

sidenten, Amtmænd og Justitsministeriet). Bevillingen skal ogsaa omfatte Udgifter til Porto og Bekendtgørelser samt Rejsseudgifter, Diæter og anden Betaling til Vidner m. v. — Den Myndighed, Justitsministeriet nu har til at tilstaa fri Proces (i offentlige Myndigheders, Embedsmænds og Stiftelsers Sager o. l.), opretholdes.

B. Bevismidler.

1. *Vidner*. Da Bevisbedømmelsen er fri, bortfalder Reglen om, at der til fuldt Bevis hører to lovfaste Vidner (o: Retten kan betragte eet Vidnes Udsagn som tilstrækkeligt og kan omvendt tilsidesætte to Vidners overensstemmende Forklaring, naar den tror, at der ligger en Misforstaaelse eller lignende til Grund), lige som alle Lovregler om, naar et Vidne er inhabilt, bortfalde. Derimod bevares, i det væsentlige uforandret, den gældende Rets Bestemmelser om, at Vidnesbyrd ikke *maa* afkræves visse Personer med Hensyn til, hvad de som Embedshemmelighed eller lignende have erfaret (Præster, Sagførere, Jordemødre), hvorhos der er tilføjet en Bestemmelse om, at Vidnesbyrd ej heller *maa* afkræves Embedsmænd eller andre, som handle i offentligt Hverv (f. Eks. Rigsdagsmænd) angaaende, hvad der i dette Hverv er dem betroet eller kommet til deres Kundskab om et offentligt Anliggende og omfattes af deres Tavshedspligt, med mindre vedkommende overordnede Myndighed eller for Rigsdagsmænds Vedkommende det paagældende Tings Formand saa vel som Regeringen samtykker i, at de føres som Vidne. — Hvad *Vidnepligten* i øvrigt angaar, da kan Vidnesbyrd kun nægtes over for Spørgsmaal, hvis Besvarelse *maa* forudsættes at ville udsætte Vidnet selv, dets Ægtefælle, Forældre eller Børn for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd, saa vel som angaaende Meddelelser, som Vidnets Ægtefælle under Ægteskabet har gjort Vidnet*). — Vidneforklaringer skulle bekræftes med *Ed*, naar ikke begge Parter frafalde det, og ej heller Retten paa Grund af Vidnets Vandel, særlige Stilling til Sagen eller Parterne eller lign. finder Betænkelighed ved at modtage Eden. Hvis imidlertid Vidnet ikke hører til et Trossamfund, for hvilket der haves en lovbestemt Edsformular, eller det erklærer, at det ifølge sin religiøse Tro ikke tør aflægge Ed, eller at det overhovedet ikke har nogen religiøs Tro, afgiver det i Eds Sted en Forsikring „paa Ære og Samvittighed“. Eden aflægges (og Forsikringen afgives), *forinden Af-*

*) Jfr. Landst. Udv. Bet. ndfr. Nr. 17 og 18.